

режгълни дъсчици, съвършено еднакви. На тѣхъ издѣлбалъ по една буква, която можела да се чете само въ огледало, защото била изрѣзана наопаки. Така приготвенитѣ букви той ги нареждалъ една до друга, споредъ гласоветѣ въ думитѣ, и съставялъ цѣли редове, а отъ редоветѣ страници. Тогава свѣрзвалъ така нареденитѣ буквени дъсчици и ги отпечатвалъ върху книга.

Слѣдъ отпечатването буквенитѣ дъсчици се разврѣзвали и пакъ се нареждали за друга книга. Значи съ едни и сѣщи буквени дъсчици можело да се отпечатватъ разни книги. Тѣзи буквени дъсчици били наречени *подвижни букви*. Тѣ сѣ изнамѣрени най-напрѣдъ отъ Гутенберга, и въ това състои цѣлото му откритие.

Гутенбергъ започналъ да печати по такъвъ начинъ прѣзъ 1450 година, значи тъкмо прѣди 450 години. Той нѣмалъ пари за разносцитѣ, затова се *сдружи*лъ съ двама богаташи — *Фаустъ* и *Шеферъ*. Най-напрѣдъ е била отпечатана *библията*, която въ петъ години била готова за проданъ. Отъ тогавашнитѣ библии има до сега запазени само 16. Най-послѣдната била продадена въ градъ *Лондонъ* за 120 хиляди лева.

Иванъ Гутенбергъ умрѣлъ въ крайна бѣдность, и никой не знае днесъ кждѣ е гроба му, макаръ че нѣкои увѣряватъ друго, именно че гробътъ му се намиралъ въ родния му градъ *Майнцъ* при тамкашния манастиръ.

Въ скоро врѣме подиръ откритието на книгопечатането, буквенитѣ дъсчици били замѣнени съ металически. И така малко по малко книгопечатането е напѣдвало, до като е достигнало днешното му *состояние*.